

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De turba Alexandriae ac plerisque in locis aliis ob Chalcedonense
concilium suscitata. Caput XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

quuntur, de Petro pronuntiavit, Petrum hæreticum iam pridem sententia sacræ sedis apostolicæ condemnatum, interdictum ecclesie, & anathemate mulctatum, ecclesia Romana non recipit: cui quidem licet nullum aliud crimen obijciatur, hoc profecto satis habet ponderis, eum quidem non posse orthodoxis præesse, quod ab hæreticis ordinatus fuit. Eadem concilij sententia hoc quoque complexa est: Acacium episcopum Constantinopolis grauisimo crimine dignum res ipsa declarauit: quippe qui tametsi literas ad Simplicium scripserit, & Petrum appellarit hæreticum, tamen idem ipsum iam Zenoni minime patefecerit, cum certe istud, si modo amaret Zenonem, præstare deberet. Verum imperatoris desiderio satisfacere, quam fidei consulere expetit. Sed ad ea, quæ deinceps explicanda sunt, sermonem transferamus. Extat epistola Acacij ad antistites Aegypti, Clericos, monachos, & ad populum vniuersum, qua eos schismate dissidentes conatur ad concordiam reducere. De quibus rebus scripsit etiam ad Petrum episcopum Alexandrinum:

*De turba Alexandria ac plerisque in locis aliis ob
Chalcedonense concilium suscitata.*

Caput XXII.

ITaque cum scisma Alexandria exardesceret, Petrus quibusdam episcopis, & monasteriorum præpositis persuasit, uti cum ipso communicarent: Leonisque etiam de fide decisionem, & Acta concilij Chalcedonensis, & eos, qui libros Dioscori & Timothei non reciperent, damnauit anathemate. Quinetiam alios plurimos, cum illis idem persuadere non posset, suis ipsorum monasterijs exturbauit. Quibus de causis: Nephalius Constantinopolim profectus, quid factum sit nuntiat Zenoni: qui animo propterea conturbatus, Cosmam unum ex satellitum suorum numero eum mittit: qui quidem grauisimis minis coargueret Petrum, quod tum contra literas Zenonis de concordia scriptas fecisset, tum sua asperitate grauem seditionem excitasset. At cum nihil Cosmæ succederet ex sententia, præterquam quod monachi expulsi eius opera, suis ipsorum monasterijs essent restituti, ad imperatorem reuertitur. Qua-

Ll re impe-

re imperator rursus mittit Arsenium, Aegypti praesidem, & militum praesidiariorum praefectum: qui una cum Nephelio Alexandria profectus, de concordia inter eos constituenda verba facit: ac cum id illis non posset persuadere, nonnullos eorum mittit Constantinopolim. Et quanquam multa verba coram ipso Zenone de concilio Chalcedonensi fiebant, nihil tamen de eo conclusum est: quandoquidem Zeno illi neutquam omnino assensit.

De Phranita & Euphemio Constantinopolitanis, Athanasio, & Joanne Alexandrinis. Palladio & Flauiano Antiochenis, & aliis.

Caput XXIII.

INterea temporis, cum Acacius episcopus Constantinopolis communem universae carnis viam esset ingressus, Phranitas episcopatum illum capessit. Cui cum literas ad Petrum de communicando inter ipsos scripsisset, respondit Petrus per literas, actaque concilii Chalcedonensis grauer perstrinxit. Vbi Phranitas, qui quatuor solum menses eo episcopatus munere fungebatur, e vita migravit, Euphemius episcopus illius urbis deligitur: qui cum literas Petri de mutua inter ipsos communione accepisset, animaduertenterque eas actis concilii Chalcedonensis anathema indixisse, valde animo commotus fuit, sequens a Petri communione penitus seiunxit. Vtraque istorum extat epistola, tum Phranitae ad Petrum, tum Petri ad Phranitam: quas quidem epistolas propter earum prolixitatem missas facio. Quapropter cum Euphemius & Petrus essent inter ipsos grauer dimicaturi, & synodus, altera aduersus alteram, conuocaturi, forte Petrus ante excessit e vita: in cuius locum successit Athanasius: qui quidem dedit operam, ut partes inter ipsas dissidentes, reconciliaret. Verum id efficere ideo non poterat, quod earum animi erant in tam varias & discrepantes sententias distracti. Idem Athanasius postea literis de communione mutua ad Palladium, qui post Petrum Antiochia rexit episcopatum, missis idem ipsum, quod Petrus antea, de concilio Chalcedonensi praestare molitur. Idem quoque conatur Ioannes, qui sedem episcopatus Alexandrini post Athanasium obtinuit.

Porro